

ανθρώπινος

ανθρώπινος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. άνθρωπινος]. **1.** που ανήκει ή αναφέρεται στον άνθρωπο: «ανθρώπινες εργασίες || ανθρώπινο γένος || ανθρώπινο (αρχαίο) πνεύμα αθάνατο!». **2.** το ουδ. ως ουσ. **το ανθρώπινο**, τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου, που τον κάνει να ξεχωρίζει από τα ζώα: «είναι ένα κακάσχημο άτομο, που δεν έχει τίποτα ανθρώπινο απάνω του || είναι τόσο σκληρό κι αιμοβόρο άτομο, που δεν μπορείς ν' ανακαλύψεις τίποτα ανθρώπινο απάνω του». **3α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα ανθρώπινα**, τα καθημερινά θέματα ή προβλήματα που απασχολούν τους ανθρώπους: «όσο τυχερός κι αν είναι κάποιος στη ζωή του, δεν μπορεί να γλιτώσει απ' τ' απλά κι ανθρώπινα». **β.** η ανθρώπινη μοίρα: «κανείς δεν μπορεί ν' αλλάξει τ' ανθρώπινα». Επίρρ. **ανθρώπινα κ. ανθρωπίνως**.

- *ανθρώπινα δικαιώματα* ή *δικαιώματα του ανθρώπου*, τα βασικά, τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, που πρέπει να γίνονται σεβαστά από κάθε πολιτική εξουσία ή από κάθε πολιτική ιδεολογία, όπως π.χ. η προσωπική ελευθερία, η ισότητα όλων μπροστά στους νόμους, η ανεξιθρησκία, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, η ελευθερία λόγου και έκφρασης κ.λπ.: «τα κράτη που δεν υπερασπίζονται τ' ανθρώπινα δικαιώματα, δεν έχουν θέση στην Ενωμένη Ευρώπη».

- *ανθρώπινο τείχος*, βλ. λ. [τείχος](#).

- *είναι ανθρωπίνως αδύνατο(ν) να...*, βλ. λ. [αδύνατος](#).

- *με ανθρώπινο πρόσωπο*, βλ. λ. [πρόσωπο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας